

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e6741/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

men uden at denne berammes; er dette alt
 ret, udsettes Sagen; dog bør Sagens
 fremme med Rettsigtede herved intet
 Dødsstraf lide. Opstaaer der Fare for, at
 Beviser ved Hovedforhandlingens Ublættelse af
 den foranstøit Grund vilde gaa tabt, eller at
 de ved senere Benyttelse vilde giøve et mindre
 sikkert Resultat, kunne de efter Rettens Be-
 slutning føres udenfor Hovedforhandlingen.

I Sager, som det ifølge § 35 tilkom-
 mer Politimesteren eller ifølge § 39 Private
 at paatale, kan, naar den Sigtede udebliver
 uden oplyst lovligt Forsald, og Dommeren ikke
 finder hans personlige Reccorellse nødvendig,
 Hovedforhandling finde Sted (§§ 366 og
 451).

Kapitel V.

Om Afhørelse af den Sigtede og af en privat Anklager.

§ 201.

Enhver Sigtet, som indfalder eller frem-
 stilles for Retten til Afhørelse, skal høres an-
 gaaende Sigteisen og de med ham fremførte
 Beviser.

Den Sigtedes Begjæring om at afgive
 Fortklaring for Retten skal altid tages til
 Følge (jfr. § 167).

§ 202.

Førend videre Afhørelse finder Sted, ad-
 spørges den Sigtede af Rettens Formand om
 Navn, Alder, Bopæl, Stilling og, hvad der
 iøvrigt maatte findes fornødent for at forvisse
 sig om hans Identitet, samt gjøres bejsendit
 med den med ham rettede Sigteise.

§ 203.

Den Sigtede opfordres af Dommeren til
 at udtale sig angaaende de Kjendgjæringer,
 som udgjøre Sigteisens Gjenstand. Endvidere
 opfordrer Dommeren den Sigtede til at ud-

tale sig om de ved Vidneforklaringerne samt i andre Raader mod ham fremkomne Beviisligheder. Forsaavidt det imod den Sigtede Fremkomne eller den Sigtedes egne Udtalelser dertil give Anledning, kan Dommeren rette Spørgsmaal til ham angaaende enkelte Punkter. Den Sigtedes Afhørelse maa ikke forlænges i det Hjemed at fremstafte Tilstaelse.

§ 204.

Saalænge den Sigtede er tilstede i Retten, skal han være fri for Baand og Dvang.

Under Afhørelsen skal Dommeren tiltale den Sigtede uden Brede eller Haan.

Spørgsmaalene, som rettes til den Sigtede, skulle være bestemte, tydelige og saaledes stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter med sit Svar.

Intet Spørgsmaal maa stilles saaledes, at Noget, der er benægtet eller ikke vedgaaet af den Sigtede, forudsættes som tilstaaet.

Løfter, urigtige Forgivender, Trusler og andre Dvangsmidler maa ikke anvendes for at bevæge den Sigtede til Tilstaelse eller anden Udtalelse af bestemt Indhold.

Det er ikke den Sigtede tilladt at raadsføre sig med en Forsvarer angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmaal.

§ 205.

Mod en Siglet, der vægter sig ved at svare, være sig i det Hele eller paa enkelte Spørgsmaal, eller som hindrer Afhørelsen ved forstilt Affindighed eller paa lignende Maade, maa ingen Dvang anvendes.

Skjønes det, at den Sigtedes forannævnte Forhold vil medføre Sagens Forhaling eller vanskeliggjøre Forsvaret, skal Dommeren gjøre den Sigtede opmærksom herpaa, se endvidere §§ 367 og 453.

§ 206.

Afhørelse af den, der som privat Anklager forfølger en Straffesag, finder Sted, naar Retten finder det nyttigt til Sagens Oplys-

ning. Afhørelsen sker for den Ret, ved hvilken Sagen er anhangig, dog at Undtagelse finder Sted under de i § 133 Nr. 2—4 nævnte Betingelser. Om Indfaldelsen og Afhørelsen gjælde med fornødne Lempelser Reglerne i §§ 135 og 143—145; Erførelse finder ikke Sted. Udbetiver Anklageren uden oplyst tvivligt Forsald, eller vægrer han sig ved at svare, anses han at frastalde Anklagen.

Eignende Regler gjælde ogsaa om den Forurettede, der forfølger et Erstatningskrav under Sagen, med Hensyn til dette Krav. Foraa vidt Udbetvoelsen eller Bægningen her ikke medfører, at Paaljendelse ej kan finde Sted (§ 460), kan Retten fortolke den paa den for den Sigtede gunstigste Maade og navnlig henholde sig til dennes Forklaring.

Kapitel VI.

Om Beslaglæggelse paa den Mistænkte Gods for Omkostninger og Erstatning samt om Forbud.

§ 207.

Beslaglæggelse paa en Mistænkte Gods til Sikkerhed for Sagens Omkostninger og Erstatningsansvar kan finde Sted ifølge Rettens Kjendelse, paa Andragende af Anklageren eller henholdsvis den ved Forbrydelsen Forurettede.

Begjærer en privat Anklager Beslaglæggelse, kan Sikkerhedsstillelse kræves efter de i Loven om den borgerlige Rettspleje givne Regler om Arrest paa Gods.

Beslaglæggelsen medfører de samme Retsvirkninger som Arrest paa Gods ifølge Loven om den borgerlige Rettspleje.

§ 208.

Beslaglæggelsen iværksættes af Dommeren; er Beslutningen tagen af en Landdret, iværksættes den efter Paalæg af denne ved Undersøggelsesdommeren. Med Hensyn til Iværksættelsen samt de Forholdsregler, som blive at træffe for at sikre Beslaglæggelsens Retsvirkninger, gjælde med fornødne Lempelser de i Loven om den bor-